

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Jezikovne razmere v Švici.

Švicarski legacijski svetnik dr. G. Carlin je objavil v nekem Dunajskem listu zanimiv sestavek o jezikovnih razmerah v Švici. Ker so Švicarske razmere nekoliko podobne avstrijskim, hočemo tu ob kratkem priobčiti vsebino dotičnega sestavka.

V začetku članka omenja pisatelj, kako da je nastala Švica in kako so se razvile sedanje razmere. Uradni jezik je bil sprva nemški in to je trajalo do francoske revolucije. Ko se je pa leta 1815 po Dunajskem kongresu Švica prestrojila, postala je v pravem pomenu mnogojezična država.

Po poslednji ljudski štetvi je 2.933.612 prebivalcev, katerih govori 71,3 % nemški, 21,8 % francoski, 5,3 % italijanski in 1,3 % romanski. 14 kantonov je čisto nemških, 4 čisto francoski, 1 čisto italijanski, 4 pa meševiti.

V Švici so torej štirje narodni jeziki: nemški, francoski, italijanski in romanski. Uradni jeziki so pa le trije. Na romanščino se ozirajo le v izrednih slučajih, na pr. pri reviziji ustave. Navadno se pa uradno ne rabi, kar je temmanj potrebno, ker vsak Romanec zna nemški ali pa italijanski in že romanski listi vsako zadevo raztolmačijo narodu.

Nemščina, francoščina, italijanščina so v zveznih zadevah popolnoma enakopravne. Zvezna oblastva zmatrajo, da vsak Švicar razume te tri jezike in se poslužuje, katerega se hoče. V postavodajnih zastopih govori vsak poslanec v onem teh treh jezikov, v katerem hoče. Noben poslanec tudi ni zavezan ozirati se v tej zadevi na volilce svoje. Govori v onem jeziku, kakor se mu zdi najumestnejše, ali v katerem misli, da bode bolje podpiral ali pobijal predgovornika. Tako Nemec tudi lahko francoski ali italijanski govori, se ve da, če mu ta jezik tudi gladko teče. Predloge, o katerih se glasuje, predložé predsednik in prevajatelj v treh jezikih poslancem. To pa ni določeno z nobenimi splošno obveznimi zakoni, temveč so pri tem le merodajni poslovni radi dotičnih oblastev.

Pa tudi v izvrševnem oblastvu zveze, zveznem sovetu 7 članov lahko vsak član govori, v katerem jeziku hoče. Na zunaj dopisuje zvezni svet

z nemški govorečimi državami nemški in francoski, z drugimi državami francoski. Uloge kantonskih vlad ali drugih kantonskih oblastij rešuje zvezni svet v uradnem jeziku dotičnega kantona, če se pa v dotičnem kantonu govori več jezikov, pa v jeziku, v katerem je bila uloga uložena. Dopisuje pa zvezni svet kantonskim vladam v njih uradnem jeziku, če pa ima kanton meševito prebivalstvo, pa v onem jeziku, katerega govori večina prebivalstva.

Uloge zasebnikov rešujejo se navadno v jeziku, v katerem so se uložile, a vendar to ni dolžnost. Lahko se rešijo tudi v drugem jeziku. Mnogo je tudi zavisno od tega, kakšen je materni jezik načelnika dotičnega oddelka.

Zvezni organi, ki ne spadajo k osrednji upravi, poslujejo v jeziku, ki je uradni jezik v kraji, kjer je njih uradni sedež. Okrožno pošto ravnateljstvo v Ženovi posluje francoski, v Curihu nemški in v Bellinzoni italijanski.

Oficijalni zvezni list izhaja v nemščini in francoščini, dočim se zakoni in sklepi zveznega sveta objavijo tudi v italijanščini.

V pravosodji je zveza jako omenjena. Organizacija sodišč je kantonalna. Jedino stalno sodišče zveze je iz devetih članov sestavljeno zvezno sodišče. Pri tem sodišči se razpravlja v nemščini, italijanščini in francoščini. Od sodnih pisarjev mora jeden pripadati nemškej, jeden romanskej Švici. Sodci se vzamejo iz vseh treh narodnostij. Zagovorniki lahko govore nemški, francoski ali italijanski, sodci se poslužujejo onega jezika, ki jim glajše teče. V civilnih zadevah izdajajo se razsodbe v onem jeziku, v katerem se je uložila pritožba, v kazenskih zadevah v je ziku, kateri govori zatoženec, v državno opravni hzadevah pa v jeziku, kateri se v vsakem slučaju zdi najprimernejši. Pa tudi na druge okoliščine se v tem oziru jako ozira.

Kantoni so suverenni, v kolikor suverenosti ne omejuje zvezna ustava. V tem okviru pa kanton ureja svoje zadeve in daje zakone, kakor hoče. Švicarsko državljanstvo je po tem v prvej vrsti kantonalno.

V jednojezičnih kantonih so jezikovne razmere kaj enakostavno urejene. Uradni jezik, jezik le-

gislativnih oblastij, uprave in pravosodja je jezik prebivalstva dotičnega kantona. Na druge švicarske jezike se nič ne ozirajo. Zakoni in ukazi objavljajo se le v jednom jeziku. Sodišča sodijo le v istem uradnem jeziku, naj bodo stranke od koder koli in naj govore kateri jezik koli. Vsprejemajo se uloge v istem jeziku.

Bolj komplikovane so pa razmere v meševitih kantonih. Taki kantoni so pa razdeljeni v okraje po narodnostih, in vsak tak okraj ima za uradni jezik jezik prebivalstva. V tem jeziku posluje z višimi oblastmi, tega jezika se v uradih izključno poslužuje, kakor nemeševiti kantoni. Pri višjih sodnih vladnih oblastvih se pa posluje v mešanih kantonih v obeh jezikih. V brnskem kantonu je izrecno predpisano, da nikdo ne more biti član najvišje vladne in sodnje uprave, če ne zna obeh deželnih jezikov.

V postavodajnih zborih teh svetov so deželni jeziki enakopravni, kakor pri zvezi. Uradni listi v brnskem, freiburškem in valliškem kantonu izhajajo v nemščini in francoščini. Graubünden pa ima le jeden uradni list, pa se v njem tiskajo nemške, italijanske in romanske objave.

Pred najvišjim sodiščem v teh 4 kantonih se lahko zagovarja v vsakem deželnem jeziku. Razsodba se izda v jeziku, v katerem se je izdala razsodba prve stopinje, oziroma katerega govori zatoženec. Nobena stranka nema pravice zahtevati oficijalnega prevoda. Za sodni službeni jezik velja vsak v kantonu priznani jezik.

Kar se tiče javnih šol, ima zveza jedno politehniko v Curihu. Na njej se predava v nemščini in francoščini. Za vseučilišne studije italijanski govorečih Švicarjev veljajo posebne določbe, zlasti glede obiskovanja italijanskih velikih šol, ker kanton Tessin nema svojega vseučilišča.

Štiri švicarska vseučilišča so kantonalna: francosko v Ženovi, nemško v Baslu in Curihu, pol nemško, pol francosko v Brnu. Na gimnazijah, sekundarnih in primarnih šolah poučuje se v jeziku okraja, v katerem je šola.

Te jezikovne naredbe so se v Švici naravno razvile in so se tako dobre pokazale, da Švica jezikovnih preprirov do sedaj še ne pozna.

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil — o.)

(Dalje.)

IV. Poglavlje.

Dejanja puntarjev. Major Zajev. Vzetje Iljinske trdnjave. Smrt Kameškova in Voronova. Položaj Orenburga. Obsedanje Jaickega gorodka. Bitka pod Brdom. Bibikov v Kazani. Jekaterina II, graščakinja kazanska. Mnenje Evrope.

Ukaz o domu in rodbini Pugačova:

Razbitje Kara in Freimana, poguba Črniševa in ponesrečena bitka Vallenšterna in Korfa pomnožili so v puntarjih drznost in samosvest. Planili so na vse strani in razruševali vasi, mesta, ščuvali narod in nikjer neso našli upora. Tornov s šest sto možmi vzdignil se je in obropal vso Nagajbacko oblast, Čika se je mej tem podal pod Ufo z desetisočnim oddelkom in jo je obsedel koncem novembra. Mesto ni imelo utrdbe, podobnih orenburškim, vendar so komandant Mjasojedov in plemenitaši iščoč v njem zavetišča, sklenili braniti se. Čika, boječ se, s silo napasti, nastanil se je v selu Česnokovki, deset vrst od Ufe, spuntal sosednje vasi, večinoma baškirske, in odrezal mesto vsake

zveze. Uljanov, Davidov in Beloborodov so delovali mej Ufo in Kazanjo. Mej tem je Pugačov poslal Hlopušo s pet sto možmi in šestimi topi nad trdnjavo Iljinsko in Verhne-Ozerno, proti vshodu od Orenburga. Za obrambo te strani oddelil je sibirski gubernator Čičerin generalnega poročnika Dekalonga in general-majorja Stanislavskega. Prvi je branil sibirske meje, poslednji je ležal v Orski trdnjavi, deloval neodločno, zgubil pogum pri najmanjši opasnosti in se z različnimi izgovori odtezal spolnjevanju dolžnosti svoje.

Hlopuša je vzel Iljinsko, pri naskoku zaklal komandanta poročnika Lopatiua, pa prizanesel častnikom in celó ni trdnjave razdejal. Šel je na Verhne-Ozerno. Poveljnik polkovnik Demarin odbil je napad njegov. Pugačov, ko je to zvedel, je sam hitel na pomoč Hlopuši, zjedini se z njim 26. novembra zjutraj in se odpravil koj k trdnjavi. Celi dan ni umolnilo streljanje. Nekolikokrat so puntarji udarjali v utrdbe, pa so bili vselej odbiti. Zvečer se je Pugačov pomaknil nazaj v baškirsko vas, dvanajst vrst od Verhne-Ozerne. Tukaj je zvedel, da grejo s sibirske linije proti Iljinski tri rote, katere je odposlal generalmajor Stanislavski. Šel je, da jim prestriže pot.

Major Zajev, načelnik tega oddelka, je k sreči

vender vzel Iljinsko 27. novembra. Trdnjava, ki jo je Hlopuša zapustil, ni bila požgana. Prebivalci neso bili odpeljani. Mej njimi nahajalo se je nekoliko ujetih konfederatov. Zidovje in nekatere hiše so bile poškodovane. Vojska je bila vsa vzeta razun jednega seržanta in ranjenega častnika. Zaloga je bila odprta. Nekoliko četrtakov moke in presušene kruha se je valjalo po dvorišči. Jeden top je bil puščen mej vratmi. Zajev je hitro, potrebno ukrenil, razstavil po treh batalijonih tri tope, ki jih je imel njegov oddelek (na četrtem batalijonu ga je manjkalo), tudi nastavlil straže in patrolje in jel čakati sovražnika.

Drugi dan v mraku prikazal se Pugačov pred trdnjavo. Puntarji so se približali in jahaje okoli nje, kričali stražam: „Ne streljajte in pridite vun: tukaj je gosudar.“ Ustrelili so iz topov na nje. Ubilo je s kroglo jednega konja. Puntarji so se skrili in čez jedno uro pokazali so se izza gore, jahaje posamično, pod vodstvom Pugačova samega. Odgnali so jih s topi. Vojaki in ujeti Poljaki (posebno poslednji) so iskreno prosili za naskok iz trdnjave, Zajev pa ni bil za to, ker se je bal njihove izdaje. „Ostanite tukaj in branite se, jim je dejal: kajti jaz nemam povelja od generala za napad iz trdnjave.“

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 27. februarja.

Sejo odprl je Smolka in posvetil nekoliko besed spominu umrlega poslanca Hausnerja. On hvali na njem veliko nadarjenost, svetovno omiko, njegovo veselje in moč k delu, njegovo poštenost in brezmadežni značaj. (Zbornica je bila vstala.) Ta častna izjava se zabeleži v stenografski zapisnik.

Zatem je odgovoril ministerski predsednik Taaffe na dve interpelaciji, mej njima tudi na interpelacijo Foreggerja in tovarišev ob osnovi „Južnoštajerske hranilnice v Celju“. On pravi, da se je osnova tega zavoda dovolila, ker so pravila odgovarjala zakonskim zahtevanjem; da je pa bil zavod potreben, kaže ugodno stanje prometa.

Na dnevnem redu je potem bilo najprej tretje čitanje novele o pristojinah.

Potem je zbornica prestopila k posvetovanju zakonske predloge o porabi državni blagajni pripadajoče odškodnine povodom prevzetja propinacijskih (žganjarski in prodajalni) pravic v Galiciji s strani dežele.

Poročevalec grof Deym naznanja v imenu večine budgetnega odseka, da predlog določuje, da bi se odškodnina, ki državni blagajni pripada za propinacijo v Galiciji, porabila za nakup nepremičnega blaga v Galiciji za državno blagajno.

Poročevalec manjšine dr. Russ predlaga, da bi se prešlo k dnevnemu redu, ker s to predlogo se daje ministru poljedelstva splošno pooblaščenje k porabi vsote 2,048,000 glđ. Po ustavi bi se pa morala ta vsota postaviti v proračun in minister bi moral predložiti zakon, v katerem bi bila posestva, ki se imajo kupiti, specijalno navedena. (Odobranje na levici.)

Dalje je govoril proti predlogi poslanec Kronawetter. On pravi, da predloga je poslednja točka mej posebnimi pravicami onih, ki so imeli pravo do propinacije, večih prednostij bi oni ne mogli niti prenašati. Potem govornik podaje kratek pregled zgodovine propinacijskega odkupa in trdi, da so oni, ki imajo pravo propinacij v Galiciji, javno se izrazili, da so davkarske napovedi (fasijske) propinacij lažne, njih vrednost je veliko večja. Vlada k temu pravi, da je to tudi res. Deželni zakonom je potrjeno, da so te napovedi lažne.

Propinacijski fond bo verjetno že v prvem letu imel deficit in tega bo morala dežela poplačati. Skoro ni verjetno, koliko se na ta način odjemlje, deželi in državi v prid propinatorjem. Na jedni strani vlada v Galiciji lakota in dela se radi tega dež. posojilo, na drugi strani dajejo se propinatorjem iz deželnih sredstev bogati dohodki. Konec teh posebnih pravic ima pa biti, da se jim odkupijo posestva, katerih sami ne morejo rabiti za 2,048,000 glđ. Zato on nasvetuje, da bi se glasovalo proti tej predlogi in prešlo k dnevnemu redu.

Poslanec Rutowski spominja na prejšnje nesrečno finančno gospodarstvo v Galiciji s strani vlade, zato je le pravično, ako se zdaj postopa z nekim prizanašanjem. Država je svoja velika posestva v Galiciji raztratila in mej tujce razdelila. Na ta način hotela je deželo germanizovati. Njena

Dne 29. je Pugačov zopet napadel; peljali so dva topa na saneh in porivali pred njimi nekoliko voz sena. Vrgel se je na bastijon, na katerem ni bilo topa. Zajevo je hotel nastaviti tam dva topa, pa predno so utegnili prestaviti jih, so puntarji s krogami razbili leseni bastijon, pohiteli, planili nanj in ga predrl in v občnem joku in stoku udrli v trdnjavo. Vojski so prišli v nered in so zbežali. Zajevo, skoro vsi častniki in dve sto nove vojske je bilo ubitih. Ostale so pogнали v bližnjo tatarsko vas. Ujete vojske pripeljali so pred nabasan top. Pugačov, v rudeči kazaški obleki, je prihajal, spremljal ga je Hlopuša. Ko se je prikazal, so morali vojski poklekniti. Rekel jim je: Odpusti vam Bog in jaz, vaš gosudar Peter III., imperator. Ustanite! Potem je ukazal obrniti top in ustreliti v step. Predstavili so mu kapitana Kameškova in praporščika Voronova. Zgodovina mora ohraniti te dve poštene imeni. „Zakaj ste šli nad mene, nad vašega gosudarja?“ vpraša zmagovalc. — „Ti nam nisi gosudar“, sta odgovorila ujeta: „pri nas v Rusiji je gosudarinja imperatorica Jekaterina Aleksejevna in gosudar cesarjevič Pavel Petrovič, ti pa si ropar in samozvanec.“ Koj tu sta bila obešena.

(Dalje prih.)

dolžnost je torej to, kar je prej zagrešila, zdaj deloma popraviti s tem, da kupi gozde tam, kjer jih je najbolj iztrebila. On priporoča, da bi se predloga vsprejela.

Minister Falkenhayn se obrača proti poslancu dr. Russu in Kronawettru ter pravi, da je on zmatral za najbolje, porabiti denar, ki proizhaja od prodaje domén, zopet za take in on nasvetuje nakup posestev v Galiciji tudi zato, ker tam se morejo posestva še v dober kup dobiti. Že v preteklem poletju je on dal ceniti posestva in pri tem ni bilo nikakešnih tajnih dogovorov, ampak posestva so bila naznačena od namestnika in mej njimi ni niti jednega, ki bi pripadalo veleposestnikom.

Poslanec dr. Gross priporoča, da bi se prešlo k dnevnemu redu. Galicija naj se okrepi z umnim obdelovanjem svoje zemlje, ne na stroške države. Poslanec Rutowskemu, ki je rekel, da so Nemci prišli v Galicijo kot tujci, odgovarja on, da je ta izrek nepreviden, ker Poljsko naseljenje se je v Galicijo baš tako priselilo kakor Nemci in vender ono gospodari v deželi. Potem se govornik obrača k nemškim klerikalcem ter pravi, naj bi oni ne dovolili, da se privatne koristi na ta način čuvajo.

Na predlog posl. Kalteneggera se sprejme konec debate. Kot glavni govornik za predlogo je bil poslanec Pininski. On se obrača proti računom Kronawettra in jih naziva neresnične, torej ga zadene očitane, da je sodil lahkomišlno. Posebno odločno pa morajo, kakor gališki poslanci, tako tudi vlada očitane zavrniti, da gre tukaj za varovanje privatnih koristij, ker interesi Galicije so tudi interesi državni.

Poslanec Abrahamovicz polemizuje proti Kronawettru in naziva njegovo izreko, da bo imel propinacijski fond že v prvem letu deficit lažno.

Posl. Kronawetter stvarno popravlja, da so bili njegovi računi pravi.

Posl. Russ izjavlja, da vsi govorniki polemizujejo proti Kronawettru, ne pa proti nasvetu manjšine, on ga zato priporoča, da bi se vsprejel.

Pri glasovanju se je odklonil predlog manjšine s 121 proti 100 glasom.

Pri specijalni debati manjšina predlaga pri §. 1., da bi se odškodnina porabila za nakup gozdov za državno blagajno.

Minister Falkenhayn prosi, da bi se ta § 1. vsprejel tako, kakor odborova večina predlaga, potem se obrača proti trditvi, da gre tu za privatne interese.

Poslanec Bareuther zmatra § 1. v sedanjih obliki za državno blagajno škodljivim, posebno pa omejenje polnomočja za nakup posestev samo v Galiciji, s tem minister povišuje ceno nakupa, zato on predlaga, da bi se beseda „v Galiciji“ zbrisala.

Poslanec Gross se zavaruje, kakor da bi bil izrekel kake insinacije, on je le dokazal, da nameravani kupi ne bodo državnim financam koristili, ker ne bodo davali primernih obrestij. Ker je pa minister priznal, da od tega tudi dežela ne bo imela koristij, tako ostanejo le interesi veleposestnikov, ki hočejo svoja posestva prodati.

Minister Falkenhayn se zavaruje proti temu prevračanju njegovih besed. Nasvet manjšine se potem s 126 proti 93 glasom zavrže.

Potem se vsprejme § 2. brez debate in tako cel zakon.

Sledilo je potem posvetovanje o nekaterih premenah pivarskega davka.

K §. 1. naznanja baron Baumgartner, da je bil ta paragraf, ki namerava uvedenje merske posode, od odbora zavržen, akoravno so se proti temu izvedenci v stvari izrekli. Predloga brez tega paragrafa ne more imeti pozitivnega uspeha.

Poslanec Menger meni, da se ogerska vlada tudi brez tega paragrafa pri novih pogovorih zakonu ne bo protivila.

Potem je govoril še posl. Mauthner in ta paragraf bil je vsprejet. Ravno tako so bili brez debate ostali paragrafi vsprejeti in zakon v 2. in 3. čitanju odoben.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. marca.

Volitve za deželne zbore bodo v juniju, torej je do njih le še dobre tri mesece. Rodoljubi na Štajerskem in Koroškem morajo hitro začeti z agitacijo, ker nasprotniki ne bodo rok križem držali. Tudi uradniki bodo, kakor se kaže podpirali nasprotnike.

Deželni zbor češki snide se koncem maja. Rešil bode pa le zakon ob uvedeni kurij in nov volilni red za veleposestvo, razdelitev okrajev po narodnostih in razdelitev deželnega šolskega sveta in deželnega kulturnega sveta odložila se bode do jeseni. Govori se tudi, da se bode deželni zbor letošnje poletje razpustil in izvolil nov na podlagi novega volilnega reda. V novem deželnem zboru bodo sedeli tudi zastopniki ustavovernega veleposestva. Ker se bode deželni odbor volil po narodnih kurijah, bodo Čehi tudi v deželnem odboru zgubili dva zastopnika. Če bi volitve za Mladočehe ugodno izpale, bi v deželnem odboru Staročehi potem ne imeli nobenega zastopnika, ako jim veleposestniki radovoljno ne odstopijo kacega sedeža, drugače bodo pa Mladočehi zgubili svoja dva deželna odbornika.

Konservativna stranka moravskega veleposestva se je obrnila do zmerne stranke in do levčarjev, da bi za prihodnje deželnozbornske volitve sklenili kompromis. Po tem kompromisu bi v fidejkomisnem posestvu volili pet konservativcev, v nefidejkomisnem posestvu bi se pa konservativcem prepustilo pet mandatov, ostalih 20 mandatov bi pa zmerne stranka in levčarji mej seboj razdelili. Na ta način bi konservativci pridobili pet glasov, liberalci pa zgubili. Ta kompromis bi precej premenil razmere v Moravskem deželnem zboru, če ga levčarji vsprejmo. Dosti upanja ni, da bi ga vsprejeli. Vlada bi v tem oziru lahko morda kaj storila, kajti ne bilo bi jej morda težko pridobiti zmerne stranke za kompromis. Levčarji bi se pa potem morali udati, ker sami nemajo večine. A žalibog je le malo upanja, da bi vlada kaj storila.

Zatrjuje se zopet, da odstopi ogerski ministerski predsednik Tisza. Če bode opozicija nadaljevala napade, bode baje Tisza predlagal, da se razpusti parlament. Krona pa najbrž v to ne bode privolila, ker se ni nadejati, da bi bila v novem parlamentu opozicija krotkejša. Volilna borba bi pa tudi preveč razburila deželo. Zaradi tega bodo rajši pustili, da pojde Tisza. Novo ministerstvo bode pa sestavil kdo drugi iz sedanjih ministrov.

Vnanje države.

Bolgarska vlada zahteva od Rusije račune glede terjatve za orožje in strelivo, ker misli, da je nekaj zneskov že plačala, ko so še ruski generali v Bolgariji ministrovali. Ko dobi račune, pa bode plačala terjatev. Vladni listi bolgarski sedaj priganjajo vlado, da stori pri velelastih potrebne korake za priznanje kneza, ko je Rusija, s tem, da hoče vzeti plačila od sedanje bolgarske vlade indirektno priznala njeno zakonitost. Zastopniki Bolgariji prijaznih vlastij so pa vladi že svetovali, da naj še počaka.

Turški generalni konzulat v Atenah je objavil krečanskim begunom, da se svobodno vrnejo v domovino. Na Grškem je sedaj kaci 2000 krečanskih begunov, za katere skrbi država. Velika večina izmed njih politično niti kompromitovana ni. Bežali so le iz strahu. Pa tudi onim, ki so politično kompromitovani, se je zatrdilo, da jih ne bodo nikakor preganjali. Šakir paša je dobil povelje, da zaradi poslednjega ustanka vojno sodišče ne sme začeti nobene nove preiskave.

Ruska trdnjavska artilerija bode za naprej podrejena posebnemu nadzorniku in je za to službo izbran generalni major Matias. Ta general ima še le 45 let in se je odlikoval v poslednji turški vojni kot baterijski načelnik s hrabrostjo in previdnostjo. Zadnji čas je bil poveljnik trdnjavske artilerije v Kronstadtu.

Domače stvari.

— (Iz mestnega zbora Ljubljanskega.) (Konec) V letošnji naborni komisijon izvolita se vsiklikom obč. svet. Ivan Velkovrh in vitez Zitterer, v komisijon za odmerjenje vojaških pristojbin obč. sv. A. Klein in O. Dolenec. — V imenu pravnega in personalnega odseka poroča obč. svetnik Ivan Gogola o Withalmovi ponudbi glede kolizeja, na katerem je za mestno občino uknjižena služnost za zgradbo tranzitne vojašnice in zimske jahalnice. Po jako obširnem poročilu, iz katerega je razvidno, da ta služnost nema nobene vrednosti več, nasvetuje poročevalec, da se Withalmova ponuba vsprejme, to je: omenjena služnost izbrise proti temu, da Withalm ob enem odstopi od parcele št. 498 toliko sveta, kolikor ga bode za preložitev Tržaške ceste od Latermanovega drevoreda do Celovške ceste treba, brezplačno in brez bremen.

O določitvi nivela pri projektovanju vojašnici za hrambove poročal je obč. svet. dr. Stare ter po dolgem poročilu nasvetoval: Stavbinske črte pri novi vojašnici ostanejo tako, kakor so bile določene, isto tako tudi širokost Gruberjeve ceste (16 m), nivel pa bode tak, kakor ga je stavbinski urad narisal. Mestna občina od svojega protesta odstopi, a izreka željo, da se bode pri zgradbi odstranili grajani nedostaki.

V imenu stavbinskega odseka poročal je obč. svet. Murnik o razdelitvi parc. št. 142 in sv. Petra predmestji na stavišča vsled prošnje Jakoba Terpinca oziroma Fr. Povšeta. V svoji prošnji je J. Terpinca ponudil, da brezplačno od te parcele odstopi svet za novo ulico, ki se ima odpreti pri Trpotčevi hiši z Resljeve ceste do Pristavskih ulic. Poročevalec nasvetuje: 1.) Razdelitev parcele na stavišča se odobruje. 2.) Nova cesta mej Resljevo cesto in Pristavskimi ulicami naj se takoj odpre in magistratu se naroči, da se takoj obrne do dotičnih posestnikov zaradi prostora. 3.) Mestni stavbinski urad določi visokost okrajkov pri novih zgradbah v tem delu mesta. Nasveti se vsprejmo in seja sklene.

— (Dnevni red seji Ljubljanskega občinskega sveta) v ponedeljek 3. dan marca letos ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila predsedstva. II. Stavbinskega odseka poročilo a) o kolavdaciji mizarjskih, ključničarskih in steklarskih del v mestni vojašnici; b) o T. Debevčeve prizivu zaradi neke lope. III. Policijskega odseka poročilo o mestnega fizikata letnem poročilu pro 1888 in o popolnitvi službe mestnega fizika. IV. Poročilo odseka za olepšavo mesta o popravu vodnjaka na mestnem trgu in o pripravi za fonteno v Zvezdi. V. Pravnega in personalnega odseka poročilo o letošnjih dopolnitvenih volitvah za mestni zastop. VI. Personalna.

— (Velečastiti gosp. Josip Marn), častni kanonik, c. kr. gimnazijski profesor, konzistorijalni svetnik itd. v Ljubljani, podaril je zopet pet goldinarjev „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji“. Srčna bodi hvala plemenitemu rodoljubu!

— (Slavjanskega drugi koncert.) v Ljubljani bode v petek dne 7. t. m., kar javljamo vsem čitateljem izven Ljubljane, da se po tem ravna.

— (Iz Št. Vida nad Ljubljano) piše se nam danes: Danes zjutraj ob 2¼ uri umrl je tukaj občespoštovani in priljubljeni gospod J. N. Kermavner, nadučitelj in voditelj čveterorazrednici. Pogreb bode jutri, dne 4. t. m. ob 5. uri popoludne. Blaga mu zemljica!

— (Gosp. Ivan Gruden), c. kr. davkar na Vrhniki, je na svojo prošnjo umirovljen.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca februarja uložilo je 282 strank v mestno hranilnico Ljubljansko 83.798 glđ. 88 kr., uždignilo 59 strank 27.597 glđ. 5 kr.

— (Slovensko gledališče.) Preteklo soboto predstavljal se je na korist našemu vrlému igralcu in režiserju gosp. Ignaciju Borštniku igrokaz „Zlobna šala“. Pri beneficah je sicer navada, da ima beneficijant manjšo podrejeno ulogo, gosp. Borštnik pa je v tem oziru krenil drugače in baš za ta večer po Teodora Wehl-a „Ein Bubenstreich“ poslovenil rečeni igrokaz, v katerem je on sam imel glavno in jako težavno ulogo, ob enem pa ugodno priliko, pokazati umetniško svojo spretnost in reči smemo, završenost. Igrokaz je morda za naše čutnice nekoliko preveč tragičen, a s psihološkega stališča mora se priznavati, da je dejanje dosledno, logično izpeljano. „Zlobna šala“, bolje rečeno zlodejstvo, s katerim prezirani in zaradi tega zavistni snubač Ilar (g. Sršen) poseže v zakonsko srečo Suhodolca (Borštnik) in njegove žene (gospdč. Gostičeve) ima grozne posledice za seboj. Skrivanje v hiši in skok skozi okno vzbudi v Suhodolci skrajno ljubosumnost, katera dobi še močnejega netila, ko proti polnoči nenadno domov prišedšemu Suhodolskemu pride njegova žena s klicem nasproti: „Si ti, Ilar?“ Od tega hipa vrši se žaloigra z brzimi, groznimi koraki. Suhodolec zabode svojo soprogo, Ilar zblazni, Suhodolec pa vsled silnih duševnih udarcev umre. Tri žrtve v igri, ki ima pravo za pravo samo tri glavne osebe, nemilo upliva na naše rekli bi skoro, preveč rahločutno občinstvo. V tem oziru tudi nečem sicer premalo razpeljane igre ocenjevati. „Zlobna šala“ zmatramo za igrokaz, ki daje samo glavni osebi priliko, pokazati svoje umetniške vrline. To se je tudi v polni meri doseglo. Gosp. Borštnik, katerega je občinstvo takoj pri nastopu odlikovalo s krasnim vencem, šopkom in darilom, igral je svojo ulogo zares izborno in dosegel efekt, ki ga je nameraval. V svojih ulogah sta dobro sodelovala gospodična Gostičeva in gosp. Sršen (Hor), posebno pa je ugajal g. Verovšek s svojim stereotipnimi opomini k treznosti in s svojo dobro po-

gojeno komiko. Gledališče je bilo prav dobro obiskano.

— (Včerajšnja „društvena beseda“) v tukajšnji čitalnici bila je srednje obiskana, ženski spol bolje zastopan nego moški. Prva točka bil je Nedvedov melodiozni zbor „Pevčeva molitev“, ki se je pohvalno pel. V 2. točki nastopila je gospodična Z. Kersnikova kot deklamovalka. Naravnemu, razumljivemu in naudušenemu pronašanju odzdravilo je občinstvo z dolgotrajnim rokopleskom in gospodični deklamovalki moramo le čestitati. Tretja točka bila je Gallov „Dvospev“, troglasni ženski zbor, ki je občinstvu tako zelo ugajal, da se je moral ponavljati. Gosp. Moser pokazal se nam je v svoji „Suti“ (preludij, idila, moto perpetuo) nadarjenega skladatelja in solidnega igralca, ki je s svojo tehniko dosegel velik efekt, kakor tudi g. vitez Janušovski, ki ga je na glasoviru spremljal. Najboljša točka bil je Bazinov jako težavni zbor „Križarji na morji“. S krepkimi in čistimi glasovi tolmačili so pevci prav živo i gorečo molitev križarjev i ljuto kletev brezvercev, čudili smo se posebno krepkemu, sonornemu basu in svezemu tenorju. V Nedvedovem „Nazaj v planinski raj!“ bi bili morda mogli pevci srčno hrepenenje po sreči planinski še malo bolj goreče izražati, v obče pa je bil tudi ta zbor dober in je zlasti ugajala milina ženskih glasov v odstavku „Ostani!“

— (Iz Trsta) nam piše prijatelj našemu listu: Dočim so časopisi po drugih mestih že ne koliko dni poprej naznanjali in proslavljali prihod ruske kapele in to z umetniškega stališča, bila je v nas čudna mrznja, saj znate, da se v nas vse motri s stališča političnega. Pisali so le lakonično: „Ruska kapela pride v Trst“ ali pa naznanili dneve koncertu s kratko opombo, da so Rusi po drugih mestih zelo ugajali. Zaradi tega se je bilo skoro bati, da bode le malo občinstva, kajti reklame ni bilo niti od strani časnikarstva; niti od impresarija izvzemši nekoliko slik, razstavljenih pri raznih optikih. Vrh tega imeli smo baš v soboto strašno burjo, kakeršne že celo leto ne, poleg burje pa — 2° R. Bil je pravi sibirski mrz. Ali navzlic vsem tem neprilikam bil je koncert sijajen. Gledališče kazalo je elegantno lice. Slovanstvo Tržaško bilo je v prvi vrsti mnogobrojno zastopano in z veseljem smo opazili mnogo rodbin tukajšnjih Srbov, ki so sicer vedno separatisti. Grška kolonija odposlala je vse, kar ima najodličnejega in videl si tukaj vse od prvega do najzadnjega bogataša in naboba. Vsa čast! Da sem pravičen, povedati mi je, da so tudi Nemci bili jako odlično zastopani, dočim so Italijani delali strajk. Le tu in tam zapazil si kacega Italijana. — Iz Pulja, Gorice, iz Istre in naše okolice došlo je mnogo rodoljubov. Videli smo urednika vrlega časopisa „Il Diritto Croato“ in druge. Občinstva bilo je 1700 — 1900 oseb. Utisa Vam ne bodem popisoval. Odobravanje bilo je po slednji točki naudušeno. Slovani Tržaški klicali so po vsakej točki: Još! In to je bilo že povod našemu žalostnemu „Mattinu“, da pisari o demonstracijah. „Il Mattino“ je menda v svoji brezkraini naivnosti mislil, da bomo „Bravo!“ klicali, to bi mu bilo po godu. Sploh se „Mattino“ nekako nevoljno drži, njegovi sotrudniki so najbrže veliko večji kritiki, nego slavni Hanslick. — „Il Piccolo“ pa nepristranski priznava velikanski uspeh. Pred vsem podarja čarobni sijaj nastopa, krasne in bogate oblike, lepo postavo Slavjanskega, ki je v cvetu moške dobe in milino njegove soproge, potem pa hvali točnost in hitrost, s katero se izvršuje program. Vseh štirinajst točk z dodanimi pesmami bilo je v dveh urah gotovih. O družbi piše, da peva tako, kakor se še ni nikoli čulo, s toliko preciznostjo, da si kaj tacega niti domišljati ne moremo. „Občudovanje prispelo je na vrhunec pri karakteristični pesni „Ej uhnem!“, pri kateri so dame, možje in dečki pogodili tak „pianissimo“, da se je samo za jeden tresaj razlikoval od molčanja“. „Il Piccolo“ pravi, da samo ta „pianissimo“ zadoščuje, „per fare della compagnia russa l'ideale di un coro.“ Taka hvala iz italijanskih ust je pač najsičajnejša ocena.

— (Tamburaški zbor hrv. akad. zab. lit. društva „Hrvatska“) priredi dne 7. marca t. l. v prostorih „Hotel Daniel“ tamburaški večer. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Jako zanimivi program obseza 16 točk.

— („Vrtec“. Časopis s podobami za slovensko mladino) ima v 3. številki nastopno vsebino: Izgubljena stava. (Balada.) Mih. Podtrojiški

Tobija Vitek. — Kraljičev Jožek. (Črtica, spisal Župčev.) — Smrtna roža. — Ne kradi. (Frančišek Rup.) — Vzpomladni spomini. (M. Šašelj.) — Posmanjem dnevu. (Mih. Potrojiški.) — Prve blačice. Lastavice. — Kakšne so bile prve ure. (Frančišek Rup.) — Prijatelju v spomin. (Petru Kambiču učitelju v Gribljah; spisal è) — Listje in cvetje.

— (Volitev župana) in svetovalcev za občino Šmihel Stopiče vršila se je preteklo sredo v Kandiji. Županom je izvoljen g. Fr. Kastelic, trgovec v Kandiji. Za svetovalce pa naslednji posestniki: Jožef Jeriček, Gor. Težka voda; Jožef Dular, Vavta vas; Matija Kastelic, Vina vas; Franc Kastelic, Št. Jošt; Janez Penca, Čermošnice, Jože Zure, Kandija; Franc Dular, Jurka vas; Matija Hrovat, Vel. Podluben; Jožef Blažič, Vel. Slatnik; Jožef Cimermančič, Jurka vas. Zvečer bila je Kandija slavnostno razsvetljena, ter so novega župana z baklado počastili. — Oče g. Kastelica bil je tudi župan iste občine, in je bil dan izvolitve sinove županom ravno 23. obletnica očetove smrti.

— (Bela zastava) visela je pustni torek in naslednje dni na jetnišnici okrajnega sodišča na Koroškem, v znamenje, da ni nobenega obtoženca pod ključem.

— (Iz Logatca.) Notico v sobotni številki popraviti je tako, da tukaj ni osepnice. Obolelo pa je za nepravimi osepnici (doberci, Maserna) toliko otrok, da je moral šolski pouk prenehati.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 3. marca. Zmerni republičanski listi se protivijo, da bi se bilo z imenovanjem poslanca Bourgeoisa ministerstvo radikalizmu približalo. „Autorite“ napoveduje, da bodeta ministra Faye in Fallieres tudi takoj dala ostavko.

Pariz 3. marca. Na mesto odstopivšega Constansa imenovan je poslanec Mourgeois ministrom notranjih zadev.

London 3. marca. Iz Mackaya se danes brzojavlja: Poštni parnik „Guetta“, ploveč iz Brisbane v London, zadel je v Torres-ski ožini na nepoznano skalo in se takoj potopil. Dvesto oseb je nekda utonilo. Lastniki parobroda dobili so brzojavko, da je sto oseb rešenih, mej njimi kapitan.

Razne vesti.

* (Upor košarjev.) V francoskem mesteci Etrensport blizu Laona, katerega prebivalstvo so največ košarji, bili so dne 25. m. m. neredi. Tri sto delavcev je šlo pred hišo kupca, proti kateremu so se pritoževali. Kupec je pa vsprejel delavce s streljanjem s puško. Ustrelil je 20krat in ranil sedem delavcev. To je vzbudilo veliko razdraženost in bati se je bilo hudih izgredov. Oblastvu se je pa vender posrečilo narediti red. Kupca so zaprli.

* (Hripa se je že psov lotila.) V Malvenu na Tirolskem je več psov zbolelo za to boleznijo. Več živalij je že poginilo.

* (Vožnja po morji z ovirami.) Pred devetimi meseci je odšla iz Carigrada oklopnica „Erzegroul“ v Japan, da japonskemu cesarju prinese nek turški red. Tri ali štirikrat se je stroj pokvaril (jedenkrat v Sueškem prekopu) in v vsakem pristanišči morala je dlje časa ostati, ker ni bilo denarja. V Adenu je ladija ostala več tednov, v Columbu pa tri mesece. Naposled je prišla ladija v Singaporo. Ker je bila pošla municija, neso mogli ustreliti za pozdrav, kakor je navada. Gouvernér je zaukazal, ko so mu razložili povod tej neuljudnosti, da se z „Erzegroulom“ nema postopati kot z vojno ladijo in mora torej plačati pristaniško pristojbino. Kapitan ni imel niti premoga, niti denarja, da bi mogel odpluti v Japan. Ko je odšla iz Singapore poslednja pošta v Evropo, je še vedno „Erzegroul“ čakal v Singaporu denarja iz Carigrada in je najbrž še sedaj ondu.

* (Preučen koder.) K nekemu mesarskemu mojstru v Berlinu prišel je te dni davčni iztirjevalec. Pri njegovem ustupu zažene mesar svojo možnjo hitro pod blazinjak. Koder meneč, da mora sedaj svojo umetnost pokazati, izvleče možnjo izpod blazinjaka in jo brez obotavljanja izroči iztirjevalcu.

* (Čudna navada.) Gospod Cheneau posedoval je svoje dni 30.000 frankov rente. Navajen na boljšo in ugodnejšo preteklost tudi sedaj še ne more pozabiti mastnih in vkusnih obedov, kateri so njega dni vrstili se na njega mizah. Njegov stalni zločin, zaradi kojega redoma vsake dva ali tri mesece jedenkrat sedi, je ta, da se napoti v najimenitnejšo gostilnico Pariško in se tam pokazuje pristnim „gourmandom“. Nikoli ne zaje manj kot 50 frankov in po končanem obedu pokliče natakarja melanholičnim glasom in zre istotako melanholijo vanj rekoč: „Dajte me zapreti.“ 23 svečana stal je zaradi tega zadnjič pred sodiščem zaradi obeda v „Maison d'Or“, katerega kakor obično ni

plačal. Obed je stal 53 frankov. Zagovornik hotel je upoznati v tem manijo, zaradi katere ni odgovoren in zahteval, naj ga oproste. Sodiški predsednik obsodil ga je na dvamesečni zapor, kakor se je izrazil, da obvaruje gostilničarje za ta čas.

LJUBLJANSKI ZVON

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

1. marca.

Pri **Malič**: Herecl, Fischer, Kleiber, z Dunaja. — Fruiding z Trbiža. — Fuchs, Paller iz Gradca. — Mikuš iz Mokronoga. — Hafner s Krškega. — Mis iz Ljubljane.
Pri **Avstrijskem cesarju**: Knopf z Dunaja. — Stadler iz Poreča.
Pri **južnem kolodvoru**: Schwamelt iz Budajevic. Vransič iz Metlike. — pl. Liebwein iz Trsta. — Selinger z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dne 1. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.66	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5.50	Surovo maslo,	95
Ječmen,	5	Jajce, jedno :	2
Oves,	3.16	Mleko, liter :	7
Ajda,	5.56	Goveje meso, kgr.	58
Proso,	4.83	Telečje	56
Koruz,	5	Svinjsko	6
Krompir,	3.12	Koštrunovo	36
Leča,	10	Pišanec.	70
Grah,	10	Golob	20
Pižol,	10	Seno, 100 kilo.	23
Maslo,	11	Slama,	23
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	6	mehka, 4	430

Loterijske srečke 1. marca.

Na Dunaji: 90, 85, 54, 35, 13.
V Gradci: 58, 74, 27, 46, 11.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
1. marca.	7. zjutraj	732.7 mm.	-5.0° C	m. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	732.6 mm.	-2.8° C	m. vzh.	obl.	
	9. zvečer	732.3 mm.	-5.2° C	m. vzh.	obl.	
2. marca.	7. zjutraj	727.8 mm.	-5.8° C	z. vzh.	obl.	1.30 mm.
	2. popol.	727.6 mm.	-2.4° C	z. vzh.	obl.	
	9. zvečer	732.0 mm.	-6.0° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura -4.3° in -4.7°, za 5.9° in 6.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 3. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.30	gld. 87.05
Srebrna renta	88.60	87.20
Zlata renta	110.—	109.55
5% marenca renta	101.90	101.80
Akcije narodne banke	932.—	928.—
Kreditne akcije	319.25	312.25
London.	119.45	119.60
Srebro	—	—
Napol.	9.44 1/2	9.45 1/2
C. kr. cekini	5.60	5.60
Nemške marke	58.40	58.42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	103	25
Ogerska papirna renta 5%	99	05
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	—
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	165
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	221	—

V najem dá se

s 1. dnem maja t. l. pri Mokronogu

graščinski mlin in žaga

s stanovanjem, njivami in travniki vred. — Kaj več se izve pri graščinskem oskrbnistvu v Mokronogu. (178—1)

Stara, jako sloveča trgovina z mešanim blagom

združena s tabačno trafiko, prodajo kolekov in žganja na drobno, 40.000 gld prometa, ki se dá še razširiti, na dobrem mestu, v lastnej hiši, v jako obljudenem trgu na Štajerskem, želi se odstopiti ali dati v najem solidnemu možu, ker je sedanji lastnik zaradi neke pripale mu dedščine s posli preobložen. Treba je 6000 gld. gotovega denarja.

Tudi bi sedanji lastnik vsprejel reelnega, trgovskega olikanega moža kot zadržnika v gori omenjeno podjetje, ali pa tudi na vsa svoja podjetja dajoča visok dobiček.

Pisma pod „Prilika I.“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (173—1)

Srebrna kolajna na svetovni razstavi v Parizu 1889.

Dobiva se v vseh trafikah in prodajalnicah galanterij.

(3) Glavna zaloga: OTTO KANITZ & CO., Dunaj. (134)

Univ. med.

Dr. EDVARD GLOBOČNIK

deželni okrožni zdravnik

v Cerkljah.

(176—1)

Naznanilo.

Castitim gospodom naročnikom in prijateljem

pivovarne Senožeske

usojam si naznaniti, da se bode v prihodnje

izvrstno sveže pivo

po najkulantnejših cenah izdavalo in prosi za mnogo-brojna naročila

Tomaž Holt

posestnik pivovarne v Senožecah.

(171—2)

Radenska

kisla voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehurnim boleznim, kamenu v mehurju, protinu, dalje proti boleznim v žolodci, mokril, dolgotrajnemu kataru dihal, zlati žili in zlatenici.

Poskusi doktorjev: Garrod, Biswanger, Cantani, Uže so dokazali, da ima ogljeno-kisliti litij največjo raztopilno moč pri sečnokislinskih izločkih, iz česar se sklepa na najugodnejše načine Radenske kisle vode.

Kopalnice Radensko

Kopanje v slatini in v jeklenici uplava posebno pri: protinu, bolečinah mokril, malokrvnosti, ženskih boleznih, slabostih i. t. d.

Stanovalec po ceni.

Prospekt (brezplačno) od ravnateljstva: kopalnice Radenske blizu Ljutomeru

Radenska kislá voda, ob vznožji Slovenskih gor, ne zamenjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kislá voda stoji več kot jeden dan v odprti posodi, vender se peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene oglikove kisline. To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislimi vodami, katere imajo navadno le prosto ali manj trdno spojeno oglikovo kislino, ki se že pogubi in razkadi, kakor hitro se steklenica odmaši. (264—46)

Zaloga Radenske kisle vode pri F. Plautz-1 in M. Kastner-ji v Ljubljani.

Trgovina z drobnim in Norimberškim blagom.

Oddam svojo bogato in izbrano zalogo s poslovnim mobilarem vred, posebno za kacega Slovenca ali Kranjca gotova eksistenca.

Majhna obročna odplačila, nizke obresti, slaba konkurenca in najboljše mesto.

Vprašanja prosi direktno **E. Toman. Ptuj, Štajersko.** (177—1)

Št. 2821.

(146—3)

Razglas.

V zmislu deželnega zakona s 17. dne junija 1870, št. 21 dež. zak., o varstvu zemljiških pridelkov proti škodi gosenic, hroščev in drugih škodljivih mrčesov naročam vsem posestnikom, uživalcem in najemnikom zemljišč v ozemlju mestne občine Ljubljanske, da jim je

do konca meseca marca letos

svoje sadno in lepšalno drevje, grmovje, seči, lesene vrtné plotove in hišne stene na vrtilih, na polji in na travnikih očistiti zapredenih gosenic, mrčesnih jajc in zapredkov (ličin) in sežgati ali kakor si bode pokončati nabrana gosenčna gnezda in jajca.

Prav tako je gosenice, ako se spomladi pokažejo na drevju, grmovju in rastlinji, kakor tudi zapredke pokončati **kakor hitro mogoče, a najdalje do 15. maja letos.**

Kadar se drevesa, ki so jih napadle gosenice, posekajo, ali kadar se veje, ki so jih napadle gosenice, odsekajo, tedaj se taka drevesa, oziroma take veje ne smejo pustiti v tem stanu ležati, ampak morajo se ali gosenice obrati od njih ali pa drevesa in veje precej sežgati.

Dalje morajo gori imenovane osebe hrošče, dokler letajo, od svojega sadnega in lepšalnega drevja, lepšalnih grmov in drevorednih dreves, potem od drevja ob gozdni rob v istih primerljajih, kjer je tega treba zaradi bližine, vsak dan, zlasti v zaranih urah otrsati in pokončevati ali obračati kmetijstvu na korist.

Na polji se morajo črvi (podjedi, ogrci) pri oranji ali kopanju zemlje precej za plugom, motiko ali lopato pobirati in koj pokončati.

Če se bode kdo obotavljal, gori navedena opravila izvršiti do določenega časa, jih bode mestna občina dala izvršiti na njegove stroške, vrhu tega pa se mu bode naložila na korist občinske blagajnice globa od 1 do 10 goldinarjev, in če bi se to ponovilo, do 20 goldinarjev; kdor bi ne mogel plačati globe, bode kaznovan z zaporom od 12 ur do 4 dni.

V Ljubljani, dne 13. februarja 1890.

Župan: Grasselli.